

15. DR. HEGEDŰS LÓRÁNT

JÉZUSRÓL

Szeretett Testvéreim!

Tudjuk, hogy Jézust az Atya küldte le a földre. Tudjuk, hogy Jézus az Atyánál ott hagyott legvégső titkokat. Gondoljunk csak arra az igére **"hogy arról a napról és óráról senki nem tud, az angyalok sem, még a Fiú sem, hanem csak egyedül az én Atyám"** Ez azt jelenti, hogy lelki értelemben az Atya, a Szentháromság Isten testben lakozó teljessége, a názáreti Jézus Krisztus felett is lakozik, kívül is van, de testileg mindent összpontosít Jézus az Istenségből. Ezért Isten a Jézus Krisztus nélkül számunkra koldus szegény, mert Jézus nélkül ki jöhetne kapcsolatba az isteni mindenhatósággal? Még egy villámnak az erejét sem vagyunk képesek elviselni, hát még a villámokat, a csillag milliárdokat, az egész világmindenség minden erőrendszerét kezében tartó teremtő Isten mindenhatóságának az erejével, a feszültségével, a hatalmával hogy tudnánk kapcsolatba kerülni. Egy magas feszültségű áramforrás is magán hordozza a figyelmeztető feliratot: Vigyázat, magasfeszültség, életveszélyes! Mennyivel lehetlenebb lenne egy-az-egyben az isteni mindenhatósággal kapcsolatba kerülni. Jézus Krisztus nélkül a mi számunkra a mindenható Isten csak a százezermillió villámcsapás erejével való agyonsújtást jelentené. Ezért, amikor csak angyali alakban jelenik is meg a mindenható Isten egy Mózes előtt, égő csipkebokorban, egy Jákób előtt egy Jabbok parti tusakodásban, mindegyik megremeg és utána elcsodálkozik: "láttam az Istent színről színre és megszabadult az én lelkem, és mégis életben maradtam," mert az isteni mindenhatósággal egy-az-egyben, Jézus nélkül találkozni, halandó ember létére pusztulás és halál.

De csodák csodája, hogy mégis találkozhatunk az isteni mindenhatósággal, a Mindenható Isten emberré összpontosította magát Jézus Krisztusban. Ott lakozik az Istenség egész teljessége testileg. **A mindenhatósága is?** Igen, csak akkor nem olyan százezervillámosan, nem olyan világmindenség minden energiáját összpontosító rettenettel, hanem leszelídítve. És mégis, amikor leszelídítve Jézusban megjelenik, semmi sem lehetetlen neki.

Hozzá ér egy 12 éve vérfolyásos asszony ahhoz, akiben lakozik az Istenség teljessége testileg és az Isten mindenhatósága nem agyoncsapja, hanem meggyógyítja. **"Azonnal elállt vérének folyása"**.

Aztán rátekinthet egy édesapa, akinek a lánya halálán van. Leesik a lábaihoz és nem elesik. Jönnek a hírvivők: Lányod meghalt ne fáraszd a Mestert! Jézus szól neki: **"Ne félj, csak higgy!"** Megy tovább és egyszercsak meghallja a Jézus szaván keresztül az Isten mindenható igéjét: **"Talita Kúmi" - "Lányka néked mondom kelj fel!"** És a kislány feltámad a halálból. Megint egy halálon győzelmes isteni mindenható igével találkozott Jairus, meg a kis lánya is Jézusban, akiben lakozik az Istenség egész teljessége testileg. És nem a halálba sújtotta Jézusban jelenlévő Istenség Jairust, vagy az örök halálba a lányát, hanem a halálból visszahozta az életbe és mind a kettőt megajándékozta az örökélettel.

Milyen csoda, hogy Isten Jézus Krisztus nélkül számunkra koldus szegény, csak agyoncsapni tudna, csak szét feszíteni, megölni, elkárhoztatni tudna. De irgalmasan emberré összpontosította magát és a Jézusban összpontosított isteni mindenhatóság - csodák csodája - gyógyít, - csodák csodája - életre támaszt.

A szent és felséges Isten, ha előállnánk bűneink miatt, abban a pillanatban egy tekintetével, amelyet ránk vetne elkárhoztatna bennünket. Ahogy mondjuk is : "Ne szállj perbe énvelem óh, én édes Istenem, mert meg nem igazul te előtted lelkem, elkárhoztathatsz engem."

De ha Jézusban ránk tekint: Kicsoda üdvözülhet tehát? Jézusban tekintetével azt mondja a mindenható, szent, felséges, megvesztegethetetlen, minden bűnt elítélő és halálra kárhoztató tekintet. **"Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges."** És megtér a bűnös nő, és megtér Máté a vámszedő. És Zákeus, a kicsi emberke azt mondja: "Minden vagyonom felét a szegényeknek adom, akitől valamit patvarkodással elvettem, négy annyit adok helyébe." Jézus azt mondja : **"Ma lett üdvössége ennek a háznak"**.

Isten Jézus Krisztus nélkül számunkra koldus szegény, de Jézus Krisztusban véghetetlenül gazdag, a mindenhatóság területén. Ez hatalmas evangélium a mi számunkra, csak sokszor ezt hittél eddig nem vettük elég komolyan. Az van belénk idegződve inkább a Jézusi testetöltésből, hogy: **"Jézus, amikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak, hogy Istennel egyenlő, hanem önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel."** Tehát vállalta az alacsonyabb, az emberi létformát. De ez csak a formára vonatkozik. És be ne csapjon bennünket a Sátán, hogy végeredményben Jézustól kevesebbet várjunk, mint a Mennyei Atyától. Mert a Mennyei Atyától, onnan fentről, Jézus nélkül semmit sem várhatunk. Isten Jézus Krisztus nélkül számunkra koldus szegény. Ha Jézusban nem transzformálja le az erőit, az irgalmát, a kegyelmét, akkor egy bűnöst, egy halandót, egy kárhoztatos embert csak elítélni tud. **De Jézuson át maga a mennyei Atya nemcsak megüresítette magát, hanem összpontosította is magát,** és ezért nekünk hinni kell. Azt, hogy Jézusban a mennyei Atya nemcsak lealázkodottan, hanem összpontosítottan telibe tud találni bennünket.

Tudjuk, hogy a lézer sugárral azért tudnak gyógyítani, mert ott nem széttartó vagy párhuzamos nyalábokban, hanem, összpontosítottan, egyetlen csodálatos lézersugárban összpontosul minden fényenergia. **Jézus** tulajdonképpen, mint a világ világossága **a mennyei Atyának az összpontosított lézer sugara.** Ezért aki Őbenne érintette meg az Istent, az meggyógyult! Aki Őbenne nézett az Isten szemébe, az megtért! Aki Őbenne hallotta az Igét: **"Ne félj, csak higgy!"** - az csak halálon győzelmes hittel tudott hinni. Ha mi még nem tudunk halálon győzelmes hittel hinni, azt jelenti, hogy a mi Istenbe vetett hitünk csak lealázkodott, de nem összpontosult a mi Urunk Jézus Krisztusban, akiben összpontosítással lakozott az Istenség egész teljessége testileg. És ha lézersugárként ér hozzánk a mennyei világosság, akkor meggyógyít és ugyanúgy nem csak megvilágosít, hanem meg is gyújt, új életre lángoltat fel. Ezt már többször alkalmazott hasonlatként mondtam, hogy a napnak az egész világban elárasztott fénye megtud bennünket világítani. Óh, ha órák hosszat alatta állunk, akkor fel is tud égetni, de igazán meggyújtani egy napsugár akkor tud egy ruhát, egy szalma csóvát, vagy a füvet is, hogyha egy lencsével összpontosítjuk a napnak a sugarát. Mint ahogyan a gyermekek szokták, még egy szemüveglencsével is meg lehet tenni, ráirányítják a napfényt egy papírra, vagy a pajkos gyermekek az iskolában ráirányítják a ruhára, és akkor a mindenütt világító nap gyújtó napsugárrá összpontosul.

Ugyanígy, amikor Jézus azt mondja: **"Én vagyok a világ világossága"**, akiben **"lakozott az Istenség egész teljessége testileg"**, akkor az Atyának az egész világmindenséget megvilágító kegyelme, jósága, kijelentése, élet igazságot adó igei megvilágosításai, összpontosulnak egyetlenegy gyújtó lencsében, a Jézus Krisztusban és akkor nemcsak feldereng nekünk valami, hogy csakugyan így van, nemcsak ösvényünknek a világossága lesz a mindenható Isten igéje, hanem a gyújtó lencséje. Lehetlen lángra nem gyúlni tőle. Jézus nélkül azt mondom, hogy: Köszönöm Istenem, hogy kijelentetted nekem a te akaratodat, Jézusban pedig azt mondom, mint Kálvin János : Meggyújtottál Uram! **"Szívemet égő áldozatul tenéked adom Uram!"**

Öbenne lakozott az Istenség egész teljessége testileg. Hisszük-e, hogy Istennek a mindenhatósága Jézusban összpontosul és egy érintésre gyógyít, egy szóra halottat támaszt, egy tekintetével megteríti?

És hisszük-e, hogy Istennek a **mindentudósága** megint gyújtólencseként Jézusban összpontosul s akkor nemcsak felvillant bennem egy igazságot, hanem lángra gyújt, áldozati oltári szívvé tesz. Ne kevesebbet várjunk a Jézus Krisztusban önmagát összpontosító Istentől, mint a menny trónusán lévő Atyától, hanem tudjuk meg, hogy Ő Jézus nélkül nem tudna nekünk semmit sem adni a mi gyengeségeink miatt. mert elpusztítana az ő dicsősége, ereje, felsége bennünket. De Jézusban úgy letranszformálja, Jézusban úgy összpontosítja, Jézusban úgy irányítja ránk az isteni erőket, fényeket, csodákat a mennyei Atya, hogy attól csak összpontosítottan, azonnal gyógyulni, életre támadni, megtérni, megvilágosodni, megújulni lehet.

Az Olimposz hegyén is úgy gyújtják az olimpiai fáklyalángot, hogy a gyújtó lencsével összegyűjtik a nap sugarait, és rá irányítják a fáklyára. Akkor az először melegszik, aztán tüzesedik, aztán füstöl, aztán lángra gyúl, aztán vihetik az olimpiai csarnokba. Isten is Jézusban egy ilyen gyújtó lencsévé összpontosítja magát. Ráirányítja a te szívedre, a te gondolkodásodra, a te érzésvilágodra, a te betegségedre, a te legfájóbb problémáidra, ahol az életed a legnyomorultabb, ahol az egész valóságod a legkritikusabb, ahol nincs számodra remény, semmilyen perspektíva, semmilyen kilátás Isten nélkül, és ha te engeded, hogy ez az isteni, rád irányított Krisztus-hatalom, Krisztus-sugár, Krisztus-irgalom elég soká érje a fáklyát, elég soká érje a szívedet, elég soká érje az életed kritikus pontját, akkor jön a gyógyulás, akkor jön az újulás, akkor jön a csoda, akkor jön az elintézhetetlen kérdések elintéződése. **"Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges."**

Természetesen az eddigiekből azt is látjuk, hogy mit jelent az, hogy "elég sokáig"? A vérfolyásos asszonynak elég volt egyetlenérintés. De azért vigyázzunk! Ő erre 12 évig készült. Tehát ez az asszony 12 éve vérfolyásban szenvedett, és 12 éve imádkozott: Uram gyógyíts meg! Uram hozd el hozzám a te valóban gyógyító, összpontosított irgalmadat! És amikor megjelent, akkor már "csak" egy érintés hijja volt.

Isten tudja, hogy kinek mennyi ideig kell az összpontosított, Krisztusban teljességgel lakozó Istenség sugárkévéjében, fénykörében, erőterében állni. De egy biztos! Nemegyszer igen hosszú az előkészület és egy pillanat a csoda, máskor igen rövid az előkészület és döbbenetes, forradalmi, megrázó, élet-halálra menő a csoda.

Pál apostolnál Saulusként nem 12 évig tartott az előkészület, csak attól, amíg István vértanú ruháját őrizte (Cselekedetek könyve 7. fejezet,) addig, amíg megint elindult Damaszkuszba öldökléstől lihegve, hogy írta az Istvánhoz hasonló keresztyéneket. S közben nyilván volt egy óriási belső forradalma, lelki harca. Hogy lehet, hogy akiket én gyilkolok, azok így halnak meg: **"Uram Jézus ne tulajdonítsd nekik a bűnt!" "Látom az eget megnyitni és az embernek Fiát Istennek jobbja felől állni!"** Elhessegeti magától a kérdéseket, hát mégis csak az átok fáján halt meg! Mégis csak a törvénynek az áthágója, és azok, akik ezt akarják a Mózes törvénye helyett hozni, azok átkozottak. Mégis megyek legyilkolni a keresztyéneket. És mivel tulajdonképpen három fejezetnyi és nem 12 évnyi előkészület van a Jézusban összpontosított isteni teljességgel való találkozás előtt, ez a találkozás megrendítő. Saulus majdnem belehal. De bele vakul, bele rendül, nem eszik, nem iszik, nem kell a korty, nem izlik a falat, senki nem tudja felfogni, mi van vele.

Milyen jó, hogy ezt nem nekünk kell megállapítani, hogy: Uram! Én sokáig előkészülök, mint a vérfolyásos asszony, és egy csendes pillanatban akarom elvenni a te áldásodat. Vagy: Uram! Nekem csak rövid előkészület kell és utána élet-halál küzdelem árán mutasd meg nekem a te újjáteremtő erőt.

Ezt nem a vérfolyásos asszony döntötte el, ezt nem Saulus döntötte el, ezt Isten döntötte el, és ebben - higgyük el megint - megint az ő bölcsessége az irányadó, ahogyan De la Mothe Fenelon Ferenc imádkozik: "Uram nem merek kérni tőled sem áldásokat, sem keresztek. Kérlek ne a szavaimra figyelmezz, hanem a szükségeimre, amelyeket ki sem fejezhetek és mert te jobban ismersz engem mint én ismerem magamat, csak egyszerűen megjelenek előtted. Tégy velem gyorsan vagy lassan, nehezen vagy könnyen, csendes végérvényes erőddel vagy világot megrázó hatalmaddal úgy, ahogyan éppen tenéked tetszik. Imádom minden szándékomat, anélkül, hogy ismerném. Csak azt add meg, hogy bármit adsz, minden adományod **a Jézushoz tegyen hasonlónak engem.** A Jézus imádságára késztesd engem Jézussal imádkozzál temagad bennem."

Ez azt jelenti, hogy az önmagát Jézusban emberré összpontosító Isten a Szentlélek által a Jézus-összpontosítást bele viszi az embernek a szívébe. Nincs nagyobb csoda, mint átélni a Szentháromság titkát. Így, hogy a mindenk feletti Mennyei Atya, akit megsejtetem a világmindenségéből, akiről a kijelentést hallottam az Igéből: Mi Atyánk, ki vagy a Mennyekben..., Jézusban lézersugárszerűen emberré összpontosította magát és a Jézusban önmagát emberré összpontosító Isten, a Jézus Lelke, a Szentlélek által az én szívem és lelkem középpontjában egy központi győzelmet ért el. Én központilag mindenestül az övé leszek és Ő központilag az Atya, Krisztus és a Szentlélek által mindenestül az én lelkembe költözik. Akkor csakugyan Isten van a középben. És akkor ebből a központból bennünket kilendíteni, elmozdítani, tétovává tenni, mint akiket ide s tova hajt a tanítás akármilyen szele. senki az égvilágon nem tud többé. Akkor, mint Kálvin mondja: Recseghetnek, ropoghatnak a világ eresztékei, egyetlen egy hívő lélek üdvössége meg nem rendül!

Mert Krisztusban lakozik az istenség egész teljessége testileg, És a Krisztusban lakozó istenség teljessége az Atya és Fiú Lelke által az én lelkem közepét találja telibe úgy, hogy Isten mindenestül az enyém, én mindenestül az Istené vagyok.

De ez lényegében véve a Szentháromság titkában testesül, amit nem tanszerint mond el a Biblia, vagy a Jézus evangéliuma, hanem élet szerint. Ilyen életszerintiséggel, ahogyan most én elmondottam. Hadd ne azokat az igéket idézzem, amelyek a gyülekezetek hittudatában kikristályosodó igék: Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Atyának szeretetre és a Szentlélek közössége legyen veletek! (II.Kor.13:13.) Azt az igét idézem, amikor alakul ez a Szentháromság hit, mert Jézus azt mondja - az ördög kiűzése alkalmából, amikor a farizeusok ráfogják, hogy a Belzebúb által űzi ki az ördögöket - : Ha én Isten Lelke által űzöm ki az ördögöket, kétség nélkül elérkezett hozzátok az Istennek országa. Én, Isten Lelke, Isten: Máté 12:28. Ez nem mást jelent, mint hogy Isten a Krisztus által összpontosítva magát adja nekünk, az Ő Lelkét és ez a Lélek kiűzi belőlünk az ördögöket, és előhívja az angyalokat. Befejezem egy csodálatos költeménnyel: Amor Santus, Babits Mihály fordítása.

John Peckam: A Szentháromság Himnusza

Hárman, a szentség trónusán	S a Szentlélek az az öröm,
ülnek az égi lakomán,	mely összeköt Atyát, Fiút.
Mert a magányost a magány	A három együvé ömöl,
nem vigasztalja igazán.	a végső egybe összefut.
Míg örök szelleme szemét	Annak, ki sohse született
magára szegzi az Atya,	illón, s a annak ki született,
fényének tükörére kép	s a Léleknek, oltára tett
vetődik: egy új önmaga.	szívvel zengjünk dicséretet.

S amint a kép megszületett,
az Egy nincs többé egyedül.

A születetlen és szülött
egymásnak társasan örül.

Mert Isten Jézusban emberré összpontosította magát, hogy az Ő jézusi Lelkével telibe találja, megváltsa, meggyógyítsa, életre támassza a mi lelkünket. Ezért Isten, Jézus Krisztus nélkül a számunkra koldus szegény, de Jézus Krisztusban kimondhatatlanul gazdag s aki így hisz, az élő Szentháromság egy örök igaz Istenben, az nemcsak Isten hívővé, hanem Isten hordozóvá válik. Hordoz minket az Atya Fiú Szentlélek Isten és mi visszük mindenhova Őt.

Ahogy a vérfolyásos asszony akárhová ment, mindenütt vitte a csodatévő Isten hírét magával, és az Isten csodája vele járt. Jairus leánya nem tudott sehhol megjelenni, ahol ne beszéltek volna azonnal Jézusról. Hisz halott volt, de Jézus meggyógyította. És mi is, ha ilyen összpontosított isteni csodákat fogunk átélni a Krisztus titokban a Lélek által, akkor Isten megjelenik közöttünk. Isten megjelenik bennünk, Isten megjelenik általunk.

Hadd mondjam befejezésül: Ma nem lesz elég Istenről beszélni ebben a teljesen Istentől elrugaskodott világban De ha Jézushoz hasonlóan Jézus összpontosított szerelme és Lelke által az isteni mindenható gyógyítást, az isteni mindent tudó megvilágítást, az isteni önfeláldozó lángolást odavisszük az emberek közé, akkor nem fognak tudni nem hinni Istenben. Mert az emberek manapság nem olvassák a Bibliát fókabőrbe és szattyánbőrbe kötve, de nem tudnak elrejtőzni a "cipőbőrben járó Biblia" olvasása elől. Azt kívánom, hogy a Szentháromság kegyelme által azok az emberek, akik nem olvassák a Bibliát fókabőrbe és szattyánbőrbe kötve, ne tudjanak elrejtőzni a konferencia után az innen elinduló és köztük megjelenő cipőbőrben járó Bibliák olvasása elől.

Ima.

Atyánk, Istenünk! Hálát adunk a csodálatos kegyelemért, hogy emberré összpontosítottad magadat, irgalmadból. Leegyszerűsítetted mindenható erőidet, de nem szegényítetted meg azokat, így tudsz igazán leglehetőlenebb helyzetekből is Krisztus központú irgalommal megmenteni bennünket. Így tudsz gyógyítani, így tudsz téríteni így tudsz halottainkból támasztatani. Így tudsz csodaként megeleveníteni egyen-egyenként az anyaszentegyház közösségében kisugárzó erővel, népünkben, nemzetünkben, Európánkban, emberiségünkben, hiszen nemcsak egyénileg, hanem közösségileg is a legnagyobb távlatokban olyan végveszedelemben élünk, hogy nélküled senki meg nem menthet bennünket ezen a világon. Oh, add hát, hogy mi, akikhez szólt a te Igéd, az Atya örökkévaló kegyelmét ne mennyei magasságokban vesztegessük el, amíg a világ pokoli mélységben vesztegeti el azokat. Hiszen akkor égi vagy földi, pokoli, sátáni módon, de egyképpen elveszünk. Hanem add, hogy mennyei erőidet Jézusban összpontosítva, hadd tudjuk Téged mindig újra feltalálni. Hadd tudjuk hinni, ha Jézus nélkül számunkra koldus szegén vagy is, hitünk erőtlensége, bűnünk nagysága miatt Jézusban végtelenül gazdag vagy nekünk és semmi sem lehetetlen néked. Óh, ébreszd hát fel ezt a népet, amelyet a hitetlenség annyira megüresített. Óh, járjon hát angyal hadjárattal diadalt köztünk a te Lelked, amikor annyi az ördögi kísértés és olyan rettenetes a te ellened támadó hitetlenség hadseregeinek ereje. De tudjuk egyetlen összpontosított jézusi irgalmas tekintettől, egyetlen csodálatos érintéstől, amelyet a vérfolyásos asszony tett a te ruhádon, Jézusunk, egyetlen szótól : Ne félj csak higgy! - menekülnek az ördögi, a hitetlen, a szeretetlen és gyűlölet-teljes hatalmak és megjelenik az árny és éj remegve való elfutása után a te mennyei napsugarad a te Szentleked pünkösdi tüze és ereje. És telibe találja a mi szívünk kellős közepét, hogy légy ott egyedül te az Úr és mi lehessünk a Te megszabadult és megmentett, üdvözült gyermekeid, Köszönjük, hogy olyan nagy a lelki szomjúság bennünk, hogy a presbiteri konferencián áldás és békesség honol, hogy gazdagon adatik az Ige, hogy egymás hite által épülhetünk, hogy felelősen hordozhatjuk oldhatatlan terhekkkel, de édes, csodálatos terhekkkel roskadozó Anyaszentegyházunk életét és hit és imádság szányakon vihetjük azt a te mennyei trónusodhoz.

Óh, Urunk, segíts most, Óh, Urunk adj most jó előmenetelt, hogy ébredjen, hogy boldoguljon, hogy munkálkodjon, hogy áldott és áldás lehessen egyházunk. Adassék a ránk bizottaknak üvösség a te nevednek dicsőség, örökkön örökké! Amen.

(Elhangzott: 1993..okt.3. TAHI. Presbiteri Konferencia)